

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Пламен Александров Панайотов

относно дисертационния труд за получаване на образователната и научна степен „доктор” на тема **„Понятието „длъжностно лице” в българското наказателно право”** от Славка Димова Димитрова - Симеонова

Представеният дисертационен труд е структуриран в увод, пет глави и заключение. Работата съдържа и списък на използваната литература, който обхваща над 120 заглавия на кирилица и латиница.

Основното достойнство на труда е, че от гледна точка на съвременните достижения на наказателноправната наука са разгледани проблемите във връзка с една твърде щекотлива, но и важна от теоретическа и практическа гледна точка тема – тази относно понятието „длъжностно лице” в наказателното право. Дисертацията се отличава с актуалността си предвид предстоящото приемане на нов Наказателен кодекс. Задълбочено и добросъвестно са разгледани и са предложени обосновани решения по всички проблеми, свързани с очертаването на съществените признаци и на обема на понятието „длъжностно лице”. За това спомага и използването на сравнителноправния и на историческия методи на изследване. Достигнатите от гл. ас. Славка Димитрова изводи са проверени и аргументирани и въз основа на тълкувателен анализ на разпоредбите от особената част на Наказателния кодекс, които регламентират престъпления с особен субект – длъжностно лице. Същевременно докторантката е положила значителни усилия за да систематизира и анализира законодателни решения относно понятието „длъжностно лице” и извън наказателното право. Това не само обуславя интердисциплинарния характер на изследването, но и позволява да бъде обоснована необходимостта от уеднаквяване на терминологията по разглежданата тема в националното ни право.

Дисертационният труд се отличава с конкретни приноси моменти, част от които са следните:

- основателната критика на редица законодателни решения, при които се пренебрегват легално определени и наложени се категории в наказателното право като „длъжностно лице” и „орган на власт” за сметка на казуистично използване на видови спрямо тях понятия /с. 48-50/;

- диференцирани са хипотезите, при които изпълнението на функции на основание граждански договор може или не може да доведе до обосноваване на длъжностно качество на лицата /с. 57-62/;

- след обстоен анализ са систематизирани основанията, на които могат да бъдат възложени задължения на длъжностните лица /с. 64-65/;

- обособени са съществените признаци на понятието – длъжностни лица на служба в държавно учреждение /с. 78/;

- съпоставително са разгледани понятията „длъжностно лице” по чл. 93, т. 1, б. „а” от НК и „орган на власт” /с. 100 и сл./, както и „длъжностно лице” по чл. 93, т. 1, б. „а” от НК и „държавен служител” /с. 105 и сл./;

- от особено практическо значение е систематизирането на хипотезите, при които лекарите са длъжностни лица /с. 174 и сл./;

- направени са обосновани предложения de lege ferenda /с. 127, с. 143, 191-192/.

Като се зачита положението значителен труд, довел до резултатите и приносните моменти на изследването, могат да бъдат направени и някои препоръки, които не поставят под съмнение общата положителна оценка, но които гл. ас. Славка Димитрова би могла да вземе предвид при евентуалното отпечатване на дисертацията, ако счита, че са в съответствие с нейните тези и ще допринесат за усъвършенстването ѝ:

- необходимо е да се прецизира изложението относно нормативните актове извън националното ни право, които регламентират стандарти за понятията „длъжностно лице” и „чуждо длъжностно лице”. Става дума за нормативни актове от два различни правопорядъка – правото на ЕС и международното право. Това обуславя и различното им правно значение /с. 34 и сл./;

- разширителното тълкуване следва ясно да се разграничава от прилагането на закона по аналогия. Второто е недопустимо в наказателното право /с. 126, с. 155/.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Считам, че предложеният дисертационен труд отговаря на изискванията, посочени в чл. 6, ал. 3 на Закона за развитие на академичния състав в Република България, поради което на основание чл. 10, ал. 1 от същия закон давам положително заключение и предлагам да бъде присъдена на Славка Димова Димитрова - Симеонова образователната и научна степен „доктор”.

гр. София

Изготвил становището:

февруари 2014 г.

/проф. д-р Пламен Панайотов/